

Аналізуючи відгодівельні якості молодняку свиней різних генотипів встановлено, що схрещування сприяло покращенню усіх без винятку відгодівельних якостей помісного молодняку. Так, тварини контрольної групи мали найменше значення середньодобових приростів на відгодівлі – 736,4 г, і поступалися аналогам II групи на 23,5 г; III групи на 34,1 г; IV групи на 41,1 г відповідно, при $P > 0,999$. Витрати кормів на 1 кг приросту в розрізі контрольної і дослідних груп були порівняно не високими, і значення даного показнику коливалося в межах 3,38...3,62 кормових одиниць.

Результати проведеного дослідю свідчать про те, що відгодівельні якості свиней піддослідних генотипів знаходились на високому рівні. Але більш високими показниками характеризувалися тварини, які отримані від поєднання помісних свиноматок (УМ × Л) спарованих з помісними кнурми (Д × П).

УДК 632.2.084.

*Близнец Е. В., студентка V курсу напрямлення підготовки «Зоотехнія»,
Научный руководитель Сучкова И. В., канд. с.-х. наук, доцент
УО «Витебская ордена «Знак Почета» государственная академия ветеринарной
медицины» г. Витебск, Республика Беларусь*

«ЭФФЕКТИВНОСТЬ ПРИМЕНЕНИЯ БАРДЫ РЖАНОЙ ПРИ ОТКОРМЕ МОЛОДНЯКА КРУПНОГО РОГАТОГО СКОТА»

Использование различных отходов пищевых производств, как кормовых средств, при откорме молодняка крупного рогатого скота позволяют снизить себестоимость производимой говядины и тем самым повысить эффективность скотоводства. В связи с этим, вопросам сбалансированности рационов по питательным элементам и поиску недорогих но эффективных кормовых средств в скотоводстве уделяется много внимания.

Поэтому целью данной работы было на основании анализа организации биологически полноценного кормления молодняка крупного рогатого скота на откорме в условиях филиала «Демехи» ОАО «Речицкий КХП» Речицкого района Гомельской области предложить мероприятия по ее улучшению. Для проведения исследований были выбраны две группы бычков на откорме в возрасте 12-и месяцев, по принципу пар-аналогов. Животные первой группы являлись контрольными, и получали рационы, принятые на комплексе. Бычки второй группы (опытной) – получали рационы сбалансированные, с учетом фактического химического состава кормов и рассчитанный на более высокий среднесуточный прирост. Условия содержания для всех групп были одинаковыми и соответствовали принятой в хозяйстве технологии. Рацион контрольной группы включал: барду ржаную свежую, сено злаковых трав, силос кукурузный, солону овсяную, КР-3 и сбалансирован на получение 750-850г среднесуточного прироста живой массы. Рацион опытной группы

включал те же корма, но с увеличенной долей барды и комбикорма и сбалансирован на получение 750-950 г среднесуточного прироста живой массы.

Анализ полученных данных показал, что у животных опытной группы были среднесуточные привесы выше на 3,8 % и чем у контрольных животных. Общий расход кормов у животных второй группы был выше на 4,2 %, однако он оправдан более высоким выходом мясной продуктивности. В опытной группе, продуктивность бычков оказалась выше по валовому приросту на 11,2 %, а себестоимость говядины ниже на 3,05 %.

УДК 636.4.082

Бондаренко А. С., студент VI курсу спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Кот С. П., кандидат біологічних наук, доцент

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

ВИРОЩУВАННЯ РЕМОТНОГО МОЛОДНЯКУ СВИНЕЙ В УМОВАХ ПОП «ВІКТОРІЯ» МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Вирощування ремонтного молодняку спрямоване на отримання маток, здатних в конкретних господарських умовах до високої продуктивності при максимально тривалому племінному використанні. Досягнення цієї мети – неодмінна умова ефективного і рентабельного свинарства. Використовуючи актуальність цього питання, в результаті досліджень, було поставлено за мету проаналізувати організацію вирощування ремонтного молодняку в умовах Приватного орендного підприємства «Вікторія» Новобузького району Миколаївської області.

Відбір молодняку в ремонт повинен супроводжуватись жорсткою вибіркою: не можна добирати свинок і кнурців на ремонт з тих гнізд, де поросята криворилі, мопсоподібні або з кратерними сосками. Перевагу надають розтягнутим, з широкими крижами, міцним поросятям.

Попередній відбір молодняку проводять у 2-місячному, а остаточний – у 4-місячному віці. Протягом вирощування ремонтний молодняк періодично оглядають і оцінюють за походженням та ознаками, власною продуктивністю.

Розвиток ремонтного молодняку в господарстві контролюють за живою масою і довжиною тулуба, його зважують щомісячно, а також на початку і в кінці облікового періоду.

Породний склад ремонтних свинок в господарстві представлений чистопородними свинками великої білої породи та помісними свинками «F 1», отриманих від свиноматок великої білої породи та кнурів породи ландрас.

Довжину тулуба тварин вимірюють при живій масі 100 ± 5 кг мірною стрічкою за середньою лінією спини від потиличного гребеня до кореня хвоста. Значення даного показнику у чистопородних свинок великої білої породи становив в середньому – 122 см, свинок «F 1» – 125 см. (при значенні даного показнику за інструкцією бонітування на рівні 119 см).